

SCHIJNCHRISTENEN, ECHTE ONGELOVIGEN

Een preek uitgesproken op zondagmorgen 1 februari 1863 door C. H. Spurgeon in de Metropolitan Tabernacle te Newington.

Wie van u overtuigt Mij van zonde? En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet?

Johannes 8:46

Nu wij vanavond samenkomen om aan de heilige tafel van de Heere te gedenken, is het noodzakelijk dat ik vooral de opbouw van Gods eigen volk zoek. Ik denk daarom dat het het beste is om onze tijd vanmorgen te besteden aan een dringende, ernstige vermaning voor al hen die van de rechte weg zijn afgedwaald.

Moge de Heilige Geest onze zwakke woorden maken tot scherpe pijlen uit de boog van een sterke man; moge Hij ze genadig richten op die uitverkoren harten die Hij heeft bestemd om te zegenen; en moge dit gewijde uur een gezegende tijd van behoud en genade zijn voor velen onder u! Wat er aan het menselijke werktuig ook mag ontbreken, ik vertrouw erop dat het ons niet zal ontbreken aan oprechte liefde en ernstige toewijding. O, moge de Heilige Geest de zwakheden waaronder ik vanmorgen gebukt ga, juist gebruiken om Zijn eigen goddelijke kracht des te groter te maken!

U weet, beste vrienden, dat er de laatste tijd veel gesproken is over dat sluipende ongeloof dat als een heftige wervelwind de Staatskerk doet schudden. Wij voelden een krachtige bries door zekere *Essays and Reviews* waaien, en voordat die storm goed en wel was overgewaaid, verbaasde een volslagen orkaan vanaf de Afrikaanse kust velen en joeg hij enkelen zelfs schrik aan. Iedereen is het erover eens de inconsequentie te veroordelen van een man die een bisschoppelijke mijter draagt en openlijk ruzie maakt met Mozes; die zich dienaar van de Kerk noemt en tegelijk haar fundamenten ondermijnt.

Er is naar mijn gevoelen veel te veel belang gehecht aan de povere pogingen van die rekenkundige

ongelovige, en wat in werkelijkheid niet meer was dan een storm in een glas water, is zo onnodig overdreven dat de hele zee van de christenheid erdoor wordt opgezweept! Naar mijn diepe oordeel zwerft er een veel verschrikkelijker vijand rond die ons zwaard onvergelijklijk veel meer waard is dan die ontrouwe prelaat en zijn Zoeloe-leraren! Spaar uw stem, o wachters van Sion, voor een oneindig machtiger vijand, en bewaar uw zwaarden voor een sterkere tegenstander van ons Israël!

Het verborgen ongeloof, als de ware moeder en voedster van al het openlijke ongeloof, moet scherp bewaakt en diep beweend worden. Laten we treuren over het openlijke ongeloof van deze tijd, zeker. Maar er is een ongeloof dat grover is dan dit, dat oneerlijker, inconsequenter, wijder verspreid en veel misleider van aard is! Het is een ongeloof dat zo ongrijpbaar is dat we het niet gemakkelijk kunnen aanhouden en voor het rechte gerecht van het geweten kunnen slepen; het is zo onredelijk dat zuiver menselijk redeneren er volstrekt niets tegen vermag. Deze verwoestende pestilentie, die in de donkerheid wandelt, broedt vreselijk boven onze gemeenten en smoort onder haar dodelijke vleugels niet weinigen van u, wier onsterfelijke zielen ik vanmorgen voor Christus zou willen winnen!

In de strijd met deze stille verwoester van zielen treed ik heden naar voren. O, moge mijn Heere en Meester mij in dit uur de nodige kracht geven om raak te slaan!

Plechtig protesteer ik tegen dat oneerlijke, inconsequente ongeloof waarvan sommigen van u het slachtoffer zijn geworden. U vertelt mij vol overtuiging dat u de Bijbel houdt voor door God ingegeven; geen enkele twijfel aan haar goddelijk gezag blijft in uw gemoed hangen; u hebt een oprecht geloof in het evangelie dat wij hier prediken, dat het echt, waar en volkomen gezond is.

Maar hier ligt nu juist uw pijnlijke inconsequentie of oneerlijkheid: u zegt dat het waar is, maar u gelooft het in de praktijk niet! U geeft wel toe dat het van God kwam, maar in uw dagelijks leven verwerpt u het!

U zult niet ontkennen dat het alle aanneming waardig is — dat moet immers wel, als het werkelijk van God kwam, aangezien u zelf toegeeft dat het gaat over zaken van het allerhoogste, eeuwige belang — en toch zegt u door al uw daden dat het uw dagelijkse aandacht niet waard is, want velen van u zijn nog steeds ongehoorzaam aan de roepende stem van de liefde en verwaarlozen halsstarrig het grote heil!

Voordat ik uw geweten daar rechtstreeks op aanspreek, mijn geliefde hoorders, voel ik me diep

gedrongen om op te merken dat heel veel belijders van de godsdienst de scherpe terechtwijzing van onze tekst ten volle verdienen, want zij belijden wel dat zij de Bijbel geloven, maar handelen er in de praktijk geen minuut naar. Wij hebben ons door de jaren heen zo geroemd, in de taal van Chillingworth, dat de Bijbel, en de Bijbel alleen, de ware godsdienst van de protestanten is. Maar die luide roem vraagt om een ernstig onderzoek! Dulden wij onder de protestanten van deze tijd niet ontelbare dingen die nooit uit de Heilige Schrift te verdedigen zijn?

U zegt mij dat de Bijbel uw enige godsdienst is, en toch brengt u nog onbekommerd uw kinderen ter doop! U besprenkelt hun voorhoofd of tekent er een teken of kruis op; en waar vindt u in de Bijbel uw goddelijke machtiging om zo een verordening te ontwijden die toch juist de bewuste begrafenis van gelovigen met hun Heere uitbeeldt?

De menselijke overlevering mag de kinderbesprenkeling dan wel een gekunstelde en kreupele steun verlenen, maar voor de Bijbel zelf is het een volkomen onbekende nieuwigheid. Bovendien vraag ik u waar dat vormsel in vredesnaam vandaan komt. Zal iemand zo stoutmoedig zijn te beweren dat er in Gods Woord ook maar iets dergelijks te vinden is?

Ja, en meer nog: waar ter wereld vindt u in de Schrift een staatskerk? Voorwaar niet in het Nieuwe Testament, want onze Heere heeft Zelf uitdrukkelijk gezegd: „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld,” en dit hemelse evangelie, dat niet van deze wereld is, is een krachtig, blijvend protest tegen die geestelijke hoererij die elke staatsgodsdienst onvermijdelijk met zich meebrengt!

Overal, in vrijwel alle kerken en sekten, zie ik de ijdele verzinsels van mensen die de plaats innemen van de heilige geboden van God! Laten we in Godsnaam onze tempels schoonvegen en op staande voet terugkeren tot het zuivere Woord van de Heere! Zeg daarom niet dat u dit Boek gelooft wanneer u dagelijks handelt alsof het niet waar is, wanneer u menselijke gebruiken bepleit en riten en ceremoniën invoert die volkomen onbekend waren in de tijd van de apostelen en in de Schriftuurlijke overlevering.

Broeders, ik zeg het u nogmaals: onze kerken moeten en zullen oog in oog worden gebracht met het onfeilbare Woord van God. Toets ze er allemaal aan: zij zeggen wel dat het waar is, maar zullen zij het ook daadwerkelijk geloven? Zullen zij het in de praktijk brengen? Zullen zij zich strikt aan die goddelijke maatstaf houden?

Vooraanstaande belijders, de vriendschap en de liefde tot deze wereld is vijandschap tegen God! U

belijdt wel met de lippen God lief te hebben, maar u bent tegelijk zo uiterst werelds, zo verzot op de mode en al haar ijdele frivoliteiten, zo blij met uiterlijke praal en haar dwaasheden, zo hongerig naar menselijke eer en haar valse pretenties als u maar kunt zijn, en ondertussen zegt u dat dit Boek waar is!

Voorwaar, door al uw daden bewijst u luid en duidelijk dat u het in werkelijkheid niet gelooft!

Ik zou van dit alles een vreselijke, zware aanklacht kunnen opstellen tegen de zichtbare kerk van deze tijd. Ik zou onweerlegbaar kunnen bewijzen dat zij nog allerm minst is verlost „uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader,” en dat zij als goddelijke leerstellingen louter de dode geboden van mensen onderwijst, zodat zij ten volle verdient te worden bejegend met die onweerlegbare vraag en die trouwe terechtwijzing van onze Heere Jezus: „En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet?”

Hoewel de absolute trouw aan mijn hemelse Heere deze enkele scherpe opmerkingen vereiste — die volstrekt niet bedoeld zijn als een boze, hatelijke onthulling van de fouten van een broeder, maar veeleer als de trouwe, genezende wonden van een liefhebbende vriend — wend ik mij nu volhardend tot die zaak die het diepst uw eigen hart aangaat, en wel tot u, het volk dat in genade aan mijn pastorale zorg is toevertrouwd.

Nu ik u de vele reuzenhoofden heb laten zien die met deze enkele gladde steen uit de beek kunnen worden neergeslagen, zal ik nu met Gods hulp recht mikken op uw eigen harten, o u die in de praktijk nog niet gelooft in mijn Heere!

I. Ongelovigen in Christus, MIJN TEKST STELT ZEER BEKNOPT EN TREFFEND UW INCONSEQUENTIE VOOR OGEN. „En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet?”

Als u mij vrijmoedig tegemoet treedt met de woorden: „Ik ben niet bekeerd, want ik geloof niet in de zending van Christus”, dan is uw standpunt consequent, hoewel verschrikkelijk! Als u mij zegt dat u twijfels hebt over de inspiratie van de Schrift en daarom niet in Christus gelooft, dan is uw standpunt zeker gevaarlijk, zo niet verachtelijk!

Maar wanneer u mij zegt dat u gelooft dat Jezus Christus uit de hemel is gezonden en dat Zijn evangelie de openbaring van God aan de mens is, en u bent tot op deze dag nog steeds onbekeerd, dan is uw positie, naast haar geweldige verantwoordelijkheid en gevaar, buitengewoon

inconsequent, zo inconsequent dat een eerlijk mens zich zou schamen er één uur in te verkeren! Als u de zaak goed zou wegen, zou u zeggen: „Ik wil niet, ik wil niet langer zo'n leugenaar zijn tegenover mijn ziel; ik wil mezelf niet tegenspreken, maar consequent zijn, en omdat het waar is, wil ik het geloven.”

Bedenk allereerst dat Jezus Christus u uw nood heeft geopenbaard. Hij heeft u in uitdrukkelijke woorden gezegd dat u wedergeboorte nodig hebt. „Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.” Bij de verdere uitleg van de leer voegt Hij eraan toe: „Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.” Hij heeft u de nieuwe geboorte voorgehouden als een dwingende noodzaak; u geeft toe dat dit waar is; uw toegeven dat dit Boek van God kwam is duidelijk een instemming met deze leer.

Hoe komt het dan dat u nooit van de dood tot het leven bent overgegaan? Waarom blijft u tevreden zonder die goddelijke verandering en neemt u genoegen met zedelijke verbetering of uiterlijke fatsoenlijkheid, terwijl het Boek u verzekert dat die nooit genoeg zullen zijn? De grote Meester verzekert u dat u bekeerd moet worden! Hoor Zijn uitdrukkelijke woorden: „Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan.” U geeft toe dat dit juist is, want het staat in het Boek dat u erkent te eerbiedigen. O zondaar, hoe kunt u dan gerust zijn in een onbekeerde staat? Hoe kunt u zo zorgeloos blijven terwijl de hemel voor u is afgesloten omdat u niet bekeerd bent? U kunt uzelf niet misleiden met de gedachte dat het misschien toch goed met u zal aflopen, wanneer Christus u verzekert dat het niet goed komt met u tenzij u deel krijgt aan Zijn bekerende genade!

Heeft Hij u ook niet in menige plaats van de profetische en apostolische Schrift gezegd dat u moet terugkeren tot de God van Wie u bent afgedwaald, en uw zonden moet verlaten, en Hem uw hart moet geven?

Wat betekende die genadige gelijkenis van de verloren zoon? Stelde die niet u voor, u die uw bezit hebt verbrast met hoeren en tot de vernedering van de zonde bent gekomen? Leerde Hij u niet dat uw enige hoop ligt in een snelle terugkeer naar uw beledigde, maar liefhebbende Vader in de hemel? „Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan”: is dit geen passende taal voor u?

Wat kunnen de burgers van dat land voor u doen? Zij sturen u naar hun velden om zwijnen te hoeden, maar u kunt uw buik niet vullen met de schillen die de zwijnen eten! Zegt Jezus in die

liefdevolle gelijkenis niet vriendelijk tegen u: „Keer terug tot uw God”?

O, als dit waar is, en u zegt dat het waar is, geloof het dan! Ik weet zeker dat uw hart zal verlangen naar het huis van uw Vader en dat u meteen naar huis zult rennen! Is het niet waar dat wij het kwade moeten verafschuwen en ons met een vol hart tot de Heere moeten keren? „Waar”, antwoordt u, „zeker is dat zo.” Waarom, antwoord ik dan, gelooft u het niet en handelt u er niet naar?

Beste vrienden, stel dat een welbekende en geëerde arts u vandaag op weg naar huis zou ontmoeten en u zeer hartelijk en ernstig zou vertellen dat u een vreselijke ziekte met u meedraagt. Ik denk dat men u dan met recht zou kunnen vragen, als u zou beweren zijn waarschuwing te geloven en toch geen geneesmiddel zocht, maar volkomen onaangedaan bleef door die vreselijke verzekering: „Hoe kunt u zeggen dat het waar is, want u gelooft het kennelijk niet?”

O mijn hoorders, alsof Christus door mij tot u sprak, zo stel ik u deze vraag: hoe kunt u, als openhartige mensen, als eerlijke mannen en vrouwen, dit Boek als waar erkennen wanneer het u zegt dat *het ganse hoofd is krank, en het ganse hart is mat*? Wanneer het u waarschuwt dat u, zoals u nu bent, stervende en zonder een werk van goddelijke genade in u, voor eeuwig verloren bent, hoe kunt u dan, zeg ik, deze dingen als waar erkennen en toch door uw onverschilligheid en zorgeloosheid bewijzen dat u ze niet gelooft? Moge God deze vraag bij u thuisbrengen!

Onze Heere Jezus Christus kwam niet alleen om uw nood te openbaren, maar ook om Zijn aanspraken kenbaar te maken! De aanspraken van Jezus van Nazareth worden kort samengevat door Petrus: „Bekeert u en laat u bekeren, ieder van u, opdat uw zonden worden uitgewist wanneer de tijden van verkoeling komen van het aangezicht des Heeren.”

Hij eist bekering, dat wil zeggen: een verandering van gezindheid. Het is een verandering van uw gezindheid ten opzichte van de zonde, zodat u niets meer geeft om haar genoegens, haar veracht en u ervan afkeert. Het is een verandering van gezindheid ten opzichte van de heiligheid, zodat u uw geluk daarin zoekt. Het is een verandering van gezindheid ten opzichte van Christus Zelf, zodat u Hem niet langer ziet als zonder gedaante of schoonheid, maar als een uiterst kostbare Zaligmaker, zoals u nodig hebt!

Zondaar, Christus eist van u dat u uw sieraden van eigengerechtigheid afdoet, u hult in het zak van vernedering, de as van boetvaardigheid op uw hoofd strooit en roept: „Onrein! Onrein! Onrein!”

Bovendien vraagt Hij geloof van u: *bekeert u, en gelooft het Evangelie.* „Dit is het gebod, dat u gelooft in Jezus Christus, Die God heeft gezonden.” De Joden vroegen: *Wat zullen wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?* Christus antwoordde: *Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Dien Hij gezonden heeft.*

Hij eist dat geloof dat Hem aanvaardt als de enige Reiniger van de zonde en als de enige Bezitter van het hart, zoals Hij de enige Verlosser is. Vriend, u gelooft dat niemand minder dan de Zoon van God u gebiedt naar Hem te zien en behouden te worden; u gelooft dat de Zoon van God aan het kruis is genageld en dat Hij u, uit liefde voor u, gebiedt de zonde te verlaten die u zal vernietigen! En Hij eist dat u gelooft in Zijn bloed, dat u zal reinigen.

Spreekt Jezus zo? Zijn deze eisen de harde verzinsels van een tirannieke priesterschap, of de milde en tedere aanspraken van de liefde? Is het een louter mens die u gebiedt te geloven en te leven, of is het de Verlosser, van Wie geschreven staat: *in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk*, Die u gebiedt te geloven en u te laten dopen?

Als de aanspraak op geloof waar en rechtvaardig is, waarom geeft u er dan geen gehoor aan? Waarom verhardt u uw harten? Waarom blijft u weerstand bieden aan de vleesgeworden Liefde, Die pleit en overreedt?

O vreemde inconsequentie: de waarheid van de Zaligmaker te kennen en Hem toch niet te geloven! O schandelijke oneerlijkheid: de geldigheid van Zijn aanspraak toe te geven, maar er onverschillig voor te zijn dat men eraan voldoet! De rechtmatigheid van de eis toegeven en weigeren er met uw hart aan te voldoen, is uzelf te boek stellen als bedrieglijk en onrechtvaardig!

En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet?

Verder kwam Christus om het geneesmiddel voor uw ziel te verschaffen. Christus predikte geen onmogelijk evangelie, een evangelie dat buiten het bereik van zondaars ligt. Hij verschaftte een echte, gereedstaande en beschikbare zaligheid. Nee, geliefden, Hij kwam om de mensen een blijde boodschap van grote vreugde te verkondigen, een evangelie dat alle aanneming waardig is, waarin zelfs de slechtsten een aandeel hebben!

En dit is het: dat God de dood van de zondaar niet wil, maar liever heeft dat hij zich tot Hem keert en leeft. Opdat barmhartigheid en gerechtigheid elkaar beide zouden ontmoeten, is Christus, Gods

eigen dierbare Zoon, op Golgotha geofferd voor de goddelozen, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, om ons tot God te brengen, *opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe!* Dit is het evangelie. Het moet aan elk schepsel gepredikt worden, van de koude sneeuw van Lapland tot de zachte vlakten van de tropen. Het moet verkondigd worden onder elk volk waar zondaars gevonden worden: *dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, zelfs de allergrootste, en dat een daad van geloof in Hem de ziel redt; een eenvoudig vertrouwen op Hem, en de ziel wordt van alle zonde bevrijd!*

Mijn vrienden, u belijdt dat dit waar is. O mijn hoorders, zeer weinigen onder u twijfelen eraan dat dit evangelie goddelijk is. De meesten van u die zondag na zondag op deze zitplaatsen zitten, werpen nooit zulke bezwaren op. U zegt: „Onze predikant heeft ons het evangelie gepredikt.” Maar o, als dit waar is, waarom gelooft u het dan niet?

Als er een geneesmiddel is, een zeker geneesmiddel, een door God aangewezen geneesmiddel, waarom neemt u het dan niet aan? O mensen, deze verdoemelijke inconsequentie van u zal uw zielen voor eeuwig ruïneren, tenzij u zich ervan bekeert! Ontken het volledig, dan kan ik uw standpunt begrijpen, hoewel ik erover huil; maar zeg dat het waar is en verwerp het toch, en uw dwaasheid is zo schrijnend dat zij een onderwerp van gelach zal zijn in de hel, wanneer duivels uw metgezellen zullen zijn en de eeuwige vlammen uw blijvende verblijfplaats!

Hoe kan het? U hangt boven de kaken van de hel, de vlammen slaan u in het gezicht, een sterke hand die u kan redden is uitgestrekt, en u weigert haar greep en zult haar blijven weigeren, tenzij zij u met geweld vastgrijpt. U vergaat! Het geneesmiddel dat u zal genezen, wordt u aangeboden, en u wilt het niet aannemen, hoewel u zijn genezende kracht kent! U gelooft het niet; er is ongeloof in uw hart. En voordat u openlijke ongelovigen veroordeelt, onderzoek dan uw eigen hart, want waarin bent u beter dan zij? Zijn uw zonden misschien niet minder te verontschuldigen en uw toestand niet minder hoopvol dan die van hen?

Beste vrienden, onze gezegende Heere kwam ook om de vrijheid van Zijn genade te openbaren. O, wat een vrijheid was er in het evangelie toen Christus het predikte! Geen koude theologie bevroor Zijn lippen; woorden hingen daar niet als ijskegels, maar uit Zijn mond vloeiden rivieren van levend water!

Wat kan vrijer zijn dan dit: *Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust*

geven? Of wat is ruimer dan dit: *Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke?* Of wat is genadiger dan dit, door de lippen van Zijn dienaar Johannes: *die wil, neme het water des levens om niet?*

O, ik hoef deze uitnodigingen niet te herhalen! Ik wil u er liever aan herinneren dat u toegeeft dat het ware, hartelijke, goddelijke uitnodigingen zijn. Waarom dan, o waarom gelooft u ze niet? U zegt: „Ja, het wordt vrij aangeboden; daar twijfel ik niet aan.” Waarom blijft u dan rillend staan en weigert u het eeuwige leven vast te grijpen?

Ziel, als dit evangelie met doornen was omheind of met bajonetten bewaakt, zou ik u aanraden u op hun punten te werpen om het te bereiken. Maar nu de deur open is en Christus Zelf, gekleed in bloedende liefde, u lokt om te komen, hoe zal ik dan een excuus voor u vinden wanneer u kunt zeggen dat het waar is en het toch niet gelooft? Moge God u wijsheid geven en u redelijkheid leren, echte redelijkheid.

Verder gaf Jezus Christus in Zijn prediking een zeer duidelijke beschrijving van het gevaar van onwedergeboren zielen. Hoor hoe Hij het zegt: *Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt.* Let op hoe Hij over de onnutte dienstknecht spreekt: *werpt den onnutten dienstknecht uit in de buitenste duisternis; daar zal wenig zijn en knersing der tanden.*

Merk op hoe Hij de bokken aan de linkerhand beschrijft; dit zijn de donderende woorden van de Rechter van allen: *Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is.*

Geen prediker is ooit zo vreselijk uitdrukkelijk geweest over de toekomstige straf als Jezus van Nazareth! Geen menselijke bediening heeft ooit zulke beeldende en hartverscheurende beschrijvingen van de hel gegeven als Christus heeft gegeven!

U zegt dat u de woorden van Jezus gelooft; u verdenkt een liefdevolle Zaligmaker toch niet van overdrijving? O mijn hoorders, ik vraag het u nu in de naam van God: als het waar is, waarom gelooft u het dan niet? U gelooft het niet, dat is duidelijk genoeg!

Zou u vanmorgen rustig op uw plaats zitten, jongeman, als u werkelijk geloofde dat u binnen één ogenblik in de hel kunt zijn? Oude man! Oud van jaren en oud in zonde, zou uw ziel vandaag zo rustig zijn als nu, als u wist en geloofde dat er slechts één stap is tussen u en de vlammen?

O, allen die vrolijk kunnen zijn terwijl u nog geen hoop hebt in Jezus, zou dat zo kunnen zijn als u

werkelijk geloofde in de toorn van God die op u rust? Zo dicht bij de poel van vuur, en toch zo vol lichtzinnigheid! Dood en verdoemenis voor uw deur, en toch grappen makend en onbezorgd!

Mijn ziel is vol afgrijzen over uw waanzin! Mijn hart staat op het punt te barsten van angst over de ondergang die u zo spoedig zal overkomen! Wat moet ik tegen u zeggen? Hoe moet ik met u redeneren? Zeker, als de donderslagen van een vertoornde God u niet wakker maken, zult u slapend in de diepste hel terechtkomen!

Broeders en zusters, laat mij eraan toevoegen dat Christus de hoop op onsterfelijkheid, het eeuwige leven en de hemel aan het licht heeft gebracht. Wat een gloeiende schilderijen geeft het Woord van God van de staat van de zaligen in het land van het hiernamaals! Wat een muziek stroomt uit de harpen van de engelen! Welke vreugde verlicht elk hemels voorhoofd! Welke geheiligde zaligheid drijft mee op de rivier van het water des levens, midden op elke straat van het nieuwe Jeruzalem!

U bewondert de poëzie van het Boek van God en verbaast u over de weergaloze schildering van de taferelen voorbij de vloed; u gelooft dat Jezus heeft geopenbaard wat het oog niet had gezien en het oor niet had gehoord. Waarom gelooft u het dan niet?

Als u het geloofde, zou u ernaar zoeken; u zou ernaar streven binnen te gaan door de enge poort; u zou werken voor de spijs die niet vergaat; de Geest van God zou u leiden om de toekomstige wereld op prijs te stellen; u zou deze tegenwoordige vluchtige wereld onder uw voeten vertreden en uitzien naar en u spoeden naar de heerlijkheden die nog geopenbaard zullen worden in hen die de Heere liefhebben!

De som van dit alles is de gewichtige vraag van onze Heere Jezus: *En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet?*

Als Christus geen leugenaar is, als Zijn woord geen verzinsel is, hoe kunt u dan blijven zoals u nu bent: goddeloze, onnadenkende, onbekeerde mannen en vrouwen? Moge de Heilige Geest u dwingen acht te slaan op deze doervorsende vraag!

II. U BIEDT ENIGE VERDEDIGING VAN UW INCONSEQUENTIE, MAAR IK ANTWOORD DAT UW EXCUSES DE ZAAK NIET DEKKEN. Ik hoor iemand zeggen: „Mijnheer, ik voel me niet gerechtigd om tot Christus te komen; de openbaring van God is waar, maar ik geloof niet in Christus omdat ik mijn nood niet voel.”

Ik antwoord dat dit geen excuus is; het is eerder een bewijs van schuld. U gelooft niet wat Christus u over uzelf heeft gezegd! Het Woord van God vertelt u op vele plaatsen dat uw toestand vreselijk en jammerlijk is; als u dit geloofde, zou u er nooit over hoeven te klagen dat u het niet voelde.

In zaken die het lichaam aangaan, voelen we eerst en geloven daarna; mijn hand doet pijn en daarom geloof ik dat ze gewond is. Maar in dingen die de ziel aangaan, gelooft u eerst en voelt u daarna. Een vrouw kan geen verdriet voelen over het verlies van haar kind zolang ze niet gelooft dat ze het kwijt is; een jongeman kan geen vreugde voelen over de erfenis van een groot landgoed zolang hij niet gelooft dat hij het geërfd heeft.

Maar het is onmogelijk dat een liefhebbende moeder gelooft dat haar kind verloren is en niet huilt, of dat een ambitieuze jongeman gelooft dat hij plotseling rijk is geworden en zich niet verheugt! Als u nu werkelijk geloofde dat uw hart zo bedrieglijk is als de Bijbel zegt dat het is, als u werkelijk geloofde dat de zonde zo verschrikkelijk is als God haar beschouwt, dan zou u noodzakelijkerwijs berouw en overtuiging voelen.

Helaas, pas wanneer de Geest van God u een echt geloof in deze dingen geeft, bekeert u zich in ernst! De ware wortel van uw hardheid van hart ligt in het niet geloven van wat u toegeeft dat waar is! U zegt dat de Bijbel waar is, maar u zegt wat u niet meent. O, ik wilde dat deze inconsequentie u zou treffen! U zegt dat het waar is, maar u kunt het niet geloven; anders zou u meteen wakker geschud worden tot bezorgde overtuiging.

Maar u maakt een tweede excuus: „Maar, mijnheer, ik zie niet in hoe geloof mij kan redden.” Ook hier is geen verontschuldiging, want de grondslag van uw twijfel is uiteindelijk dit: u gelooft niet wat de Schrift openbaart!

Als u eerlijk spreekt, bedoelt u in werkelijkheid te zeggen: „Het getuigenis van de Bijbel over redding door geloof is niet waar.” Laat mij dit struikelblok liefdevol wegnemen, als het onwetendheid is en geen opzettelijk ongeloof.

U zegt dat u niet ziet hoe geloof u kan redden. Weet u niet dat geloof op zichzelf niet redt? Geloof redt vanwege datgene wat het vastgrijpt. Christus stond in de plaats van ieder mens die ooit in Hem geloofd heeft of zal geloven. Hij nam de zonden van die mensen op Zich en werd voor hen gestraft; en wie Hem vertrouwen, ontvangen de vrucht van wat Hij heeft geleden.

Zeggen dat het geloof kan redden zou onredelijk zijn; maar dat het Voorwerp van het geloof, de goddelijke, lijdende Zaligmaker, kan redden, is geen onredelijke leer! Als u nu werkelijk gelooft wat de Schrift u hierover vertelt, kunt u dit bezwaar niet opnieuw opwerpen, dat u niet ziet hoe geloof kan redden.

Maar u zegt dat u de voorkeur geeft aan werken. De Schrift zegt u echter ontelbare keren dat door de werken van de wet geen vlees gerechtvaardigd zal worden! En zij voegt eraan toe dat *al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijke kleding*! Zo is alle hoop in die richting vernietigd.

U geeft toe dat de Schrift waar is, en toch wilt u door uw werken gered worden! Dit is zeggen dat zwart wit is! Dit is God tot een leugenaar maken en u tegelijk laten buigen en Hem prijzen als de God van de waarheid.

Zondaar, als u de Bijbel gelooft, is het zo helder als de dag: *Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.*

Misschien komt u mij tegemoet met de opmerking dat u al lang denkt dat de goede dingen die in het evangelie alleen en uitsluitend aan het geloof worden beloofd, te goed zijn om waar te zijn; dat u, terwijl u zich bewust bent een verloren zondaar en een zeer ellendige overtreder te zijn, niet de aanmatiging hebt te geloven dat al uw zonden vergeven zouden worden als u vanmorgen op Christus vertrouwd.

Welnu, vriend, kom, u praat als een nederig mens, maar hoogstwaarschijnlijk bent u erg trots! Laat mij u bij uw knoop grijpen. Wat betekent dit alles, mijn beste vriend, anders dan dit: dat u zeer gering denkt over God?

Ik geloof niet dat u zo gering over uzelf denkt als u meent; u denkt gering over God! U denkt dat Hij maar weinig genade heeft, althans niet zoveel genade als u nodig hebt, en zo beperkt u de Heilige Israëls!

Maar ik zal u tegemoet treden op het terrein van mijn tekst. U geeft toe dat dit Boek waar is; heel goed. Heeft de Heere dan niet, zowel door voorbeelden als door uitdrukkelijke beloften, verklaard: *al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol?*

Hoe zwaar de schuld ook is, ze kan geen mens verdoemen die in Christus gelooft! Ik bid u, lees het evangelie goed. Dan kunt u de grootheid van Zijn genade niet tot een grond van twijfel maken. De zaak is groot, maar niet te groot voor God! Er staat immers geschreven: *gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, also zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan ulieder gedachten!*

Maar hoor ik u antwoorden dat u niet helemaal zeker weet of de belofte ook aan u is gedaan? Zondaar, ik mag mijn geduld met u niet verliezen, maar ik wilde dat u uw geduld met uzelf verloor, want dit is spelen! U zegt dat de Bijbel waar is. Mijnheer, als u zegt dat hij waar is, weet u dat het doel waarvoor hij aan u is gezonden juist was dat hij u zou redden. Wat staat er in het twintigste hoofdstuk van het Evangelie van Johannes? „Dit is geschreven opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, en opdat u, gelovend, het leven hebt door Zijn Naam.”

God heeft u dit Boek vast niet gezonden om met u te spelen! Hij zond het opdat u behouden zou worden! Maar hoe kunt u zeggen dat de uitnodigingen u niet insluiten? „Wie maar wil.” Sluit dat u uit? Is het evangelie niet naar u toe gezonden? Staat er niet: *Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen?* Bent u geen schepsel? Kunt u daaraan ontkomen? Ziel, u weet dat het evangelie aan elk schepsel gepredikt moet worden, en omdat u al veroordeeld bent omdat u niet in de Zoon van God gelooft, moet het evangelie dus ook naar u gezonden zijn!

U zegt dat u uw nood niet voelt en dat u niet voorbereid bent. Er is nooit om voorbereiding gevraagd! „Dit geeft Hij u; het is de opkomende straal van Zijn Geest.” U zegt dat u dit niet voelt en dat niet voelt; Hij heeft nooit van u gevraagd iets te voelen als voorbereiding op Hem. Dit alles is een gave van Zijn goddelijke genade!

U weet dat wij hier elke zondag een evangelie aan u prediken dat u tegemoetkomt zoals u bent, niet als levendgemaakte zondaars, maar als zondaars! Niet als overtuigde zondaars, maar als zondaars, naakt, arm en hulpeloos! U weet dat wij de waarheid van God spreken! Waarom gelooft u ons dan niet wanneer wij u zeggen dat het Woord van dit evangelie naar u gezonden is, ook naar u, want wie tot Christus komt, zal Hij in geen geval uitwerpen?

Ach, u zult hierover nadenken, maar de tijd is nog niet gekomen. Ik antwoord opnieuw dat u niet gelooft dat de Bijbel waar is! Als u geloofde, zoals de Bijbel beschrijft, dat het leven kort is, de dood zeker en de eeuwigheid nabij, dat er een vreselijke hel is waarin u geworpen zult worden en een heldere en glorieuze hemel die u zult verliezen, dan zou u uitroepen: „Heere, red mij, of ik verga!”

Zoals de hand van de engel Lot haastig uit de brandende stad leidde, zo zou een volle overtuiging van deze dingen u haastig naar het kruis drijven om daar te schuilen. Ach, ik herhaal wat ik begon te zeggen: ik zou weinig geven om het openlijke ongeloof als dit verborgen ongeloof gedood kon worden.

Weet u waarom mensen openlijk ongelovig zijn? Het is omdat zij een excuus willen vinden voor hun innerlijk ongeloof. Wanneer mensen met enkele korrels eerlijkheid en een beetje trots, erdoor gemengd, met zichzelf gaan redeneren, betogen ze als volgt:

„Nu, ik heb mijn zonden te lief om ze op te geven; de Bijbel is waar, maar hij eist van mij bekering, geloof en andere dingen die helemaal niet smakelijk zijn. Als ik zeg dat het oude Boek waar is en er geen acht op sla, zal ik inconsequent zijn; ik zal in elk geval laten zien dat ik één deugd heb: ik zal consequent zijn. Ik zal het gezag van de Schrift ontkennen, en dan, hoewel mijn geweten mij mag prikken, verwerf ik voor de mensen een reputatie van gedurfde consequentie, omdat mijn daden en mijn woorden overeenstemmen.”

Welnu, mijnheer, ik mag u hierom niet, maar dit moet ik zeggen: we hebben enkele van de grootste ongelovigen in dit huis van gebed tot God zien bekeren, terwijl anderen ongezegend blijven. We hebben velen zien dopen in Christus die eens Zijn Godheid niet geloofden en twijfelden aan de inspiratie van de Schrift. Maar intussen zijn er sommigen onder u die zeggen dat het Woord waar is en het toch niet geloven, en ik ben bijna klaar u op te geven!

U bent als sommige mensen die wij op hun ziekbed bezoeken. Zij zeggen: „Ja mijnheer”, „Ja mijnheer”, op alles wat we zeggen. Zij sterven en worden veroordeeld met „Ja mijnheer” op hun tong, maar met „Nee mijnheer” in hun hart! Dit is wat u doet. U zegt: „Ja mijnheer”, „Ja mijnheer”, „Ja mijnheer”, maar u bekeert u niet, u gelooft niet. U leeft, en ik vrees dat sommigen van u zullen sterven zonder God!

III. Nu wil ik VANUIT EEN ANDERE HOEK uw geweten raken. Vriend, vriend, wees niet beledigd terwijl ik u nu een plechtige waarheid vertel. In het vijfenveertigste vers geeft Jezus de reden waarom sommigen niet in Hem geloofden. Het is een hoogst onredelijke reden. Het is deze: *Maar Mij, omdat Ik u de waarheid zeg, gelooft gij niet.* Wel, dat zou juist de reden moeten zijn waarom zij Hem zouden geloven! Nu vrees ik dat sommigen van u de waarheid van God niet geloven, eenvoudig omdat het de waarheid van God is. Sommigen van u, mijn hoorders, haten de waarheid van God.

U zegt: „Dat is te streng. Het is niet waar.” Ik zou niet onwaar willen zijn, zelfs niet met een goede bedoeling, want ik denk niet dat wij een leugen mogen vertellen, zelfs niet om een ziel te redden. Maar het is waar, plechtig waar. Nu zal ik één deel van de waarheid vertellen zoals de Schrift het leert: *zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien*. Dat leert dat als u zonde blijft zaaien, u de gevolgen ervan zult moeten oogsten, en tenzij u door goddelijke genade ertoe wordt gebracht uw zonden van het rechteroog op te geven en uw lusten van de rechterarm af te hakken, u zult vergaan!

Dit is een waarheid van God die u haat. Die man die hier op zondagen komt en vaak gewetenswroeging heeft, maar nog steeds een dronkaard is, nog steeds een heimelijke dronkaard, die haat deze waarheid! Waar vind ik die andere man die naar het Woord luistert, ja, vaak met tranen, maar zijn middernachtelijke misdaad heeft wanneer hij denkt dat niemand hem ziet, en zelfs nu, terwijl ik hard op zijn ondeugd druk, er niet van gediend is?

U die hier vanmorgen naar mij luistert en vanmiddag druk bezig zult zijn in uw winkels op Gods eigen dag, pas op! En ook u die zo zaken doet dat u uw boeken niet meer durft te tonen dan u naar de vlammen van de hel durft te kijken: u haat de waarheid van God, dat weet ik zeker! U verafschuwt de leer dat dit alles moet worden opgegeven! U bewijst dat u het niet prettig vindt, omdat u het niet in praktijk brengt! Sommigen van u zullen zelfs zeggen: „Ach, de prediker is puriteins, hij is te streng, hij snijdt te diep.”

Nee! Hier is het: u gelooft het niet omdat het de waarheid van God is!

De Farizeeën, mijn vrienden, haatten Gods waarheid opzettelijk. Ik hoor iemand van u zeggen: „Dat doe ik niet. Ik mag de waarheid haten in de zin die u hebt uitgelegd, door haar te verwerpen en door te gaan in mijn zonden, maar ik doe het niet opzettelijk.”

Ach, maar hoe lang duurt het om een daad opzettelijk te maken? Ik heb nu negen jaar voor sommigen van u gepreekt, negen jaar! En u bent nog steeds wat u was! Is dat niet opzettelijk? Sommigen van u hebben het evangelie veertig jaar gehoord, en u bent nog steeds onwedergeboren en haat de waarheid van God, en u bewijst dat door in zonde te leven. Is dat niet opzettelijk?

En u, jongeman, onlangs op een zondag was u zo onder de indruk dat u zich gedrongen voelde u diezelfde dag aan God over te geven; u stond op die trappen onder die pilaren en zei tegen uw ziel: „Zijn of niet zijn, dat is de vraag.” Een kameraad ontmoette u en vroeg u, voordat de indruk was

weggeëbd, met hem mee te gaan naar een oord van zonde. En u bleef staan en woog het in de weegschaal: welke zal het zijn? En u koos opzettelijk uw eigen verdoemenis toen u de zonde koos!

Pas op dat God niet zegt: „U hebt uw eigen waangedachten gekozen, en Ik geef u eraan over, en dat voor altijd.” Met alle stoutmoedigheid van een Nathan leg ik deze aanklacht voor de deur van sommigen van u: u hebt er opzettelijk voor gekozen de waarheid van God te verachten! Maar de Farizeeën, zult u mij zeggen, bespotten haar.

Ja, en ook dat leg ik voor de deur van sommigen van u. Er kan hier de vaste spotter zijn, die met alles wat heilig is de spot drijft. Met hem heb ik vanmorgen weinig te maken; hij zal zijn ongerechtigheden opmeten en er de vergelding voor ontvangen. Maar u die hier zondag na zondag zit en oproepen hoort die u verwerpt; die Christus voor u hoort prediken en niet naar Hem wilt kijken; die Zijn lijden hoort uiteenzetten zoals wij Hem proberen te schilderen, terwijl we het penseel in Zijn eigen bloed dopen, en toch is Hij niets voor u: veracht u Hem niet?

Ik ken geen minachting die smartelijker is voor de man die eronder lijdt dan de minachting van volledig zwijgen. Zeggen we niet: „We gaan u voorbij in zwijgende minachting”? Zo behandelt u mijn Heere! We hebben nog een uitdrukking: we zeggen van sommige mensen dat zij beneden onze minachting zijn, en sommigen van u hebben niet genoeg achting voor mijn Meester om Hem openlijk te minachten!

U vindt de godsdienst zo'n bagatel dat hij uw spot niet waard is; u veracht hem zozeer dat u denkt dat hij het niet waard is hem te verachten. O, is het zo? Is het zo? Dan bent u uit uw vader, de duivel, en doet u zijn werken! Moge God u uit die donkere familie brengen en u overzetten in *het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde!*

IV. Nu ik zwak heb gesproken, maar toch verlang dat de Meester maakt dat wat ik heb gezegd krachtig wordt, sluit ik af met deze vragen: ALS DEZE DINGEN WAAR ZIJN, WAAROM GELOOFT U ZE DAN NIET? Is er iets dat u hindert? Is de leer onredelijk?

U zegt dat de Bijbel waar is. Welnu, de Bijbel bevat veel dingen die moeilijker te geloven zijn dan dat Jezus Christus voor de goddelozen is gestorven. Als u kunt geloven dat Jona in de buik van de walvis was; als u alle wonderbaarlijke wonderen van de Schrift kunt geloven, dan kunt u niet zeggen dat de leer van het kruis onredelijk is! Geloven dat Christus als Plaatsvervanger stond en dat God door Zijn plaatsvervanging de zonde kan vergeven, is geen zware belasting voor het geloof.

U kunt mij ook niet zeggen dat het gebod ondraaglijk is: „Zijn juk is zacht en Zijn last is licht.” Het is uw zonde die ondraaglijk is, niet het gebod; Hij gebiedt u alleen op te geven wat u zal ruïneren! Hij vraagt u alleen te doen wat u gelukkig zal maken! Maar er is één antwoord dat u zult geven. U zult mij zeggen dat u niet kunt geloven. Hoe weet u dat u het niet kunt? „Wel,” zegt iemand, „ik kan niet geloven zonder de Geest van God.” Dat is waar, maar weet u zeker dat de Geest van God niet met u is? Laat mij u vragen of u nu op Jezus Christus kunt vertrouwen. Hier ga ik mee experimenteren.

Jezus Christus, Die de zonde van mensen op Zich nam, verklaart dat wie op Hem vertrouwt om hem te redden, gered zal worden. Nu is Christus God; Hij is een machtige Zaligmaker; Hij heeft als mens geleden, daarom heeft Hij alles wat nodig is voor het ambt. Denkt u dat u nu op Christus kunt vertrouwen dat Hij u redt? Ik meen iemand te horen zeggen: „Ja, op zo'n Zaligmaker zou ik kunnen vertrouwen.” Dan kunt u het, ziet u, en aangezien u het kunt, is de Geest van God met u!

Verwacht niet de Geest van God te zien! Hij is een groot mysterie; u kunt Zijn werkingen alleen kennen aan hun gevolgen. Geloof is het gevolg van Zijn verborgen werking; als u nu in Christus kunt geloven, dan is ongetwijfeld de Geest van God met u, en ik twijfel er niet aan dat de Geest van God vaak met u is wanneer u het niet weet! Als u nu kunt geloven, is Hij met u!

Hoor ik iemand zeggen: „Nu, ik heb vaak gedacht dat ik op Christus kon vertrouwen, maar ik dacht dat als ik het kon, het dan niet het werk van de Geest van God was, maar het werk van het schepsel.” Nee, waarlijk, geliefden, er bestaat niet zoiets als een eenvoudig vertrouwen op Christus dat van het schepsel komt! Het is altijd het werk van de Geest van God, en als u op Christus kunt vertrouwen, hoeft u niet te twijfelen over de Geest; de Geest van God moet in u zijn, anders zou uw vertrouwen op Christus er nooit zijn geweest.

Alleen, als de zaak u nu juist en redelijk voorkomt, werp u dan op Jezus, en u bent gered! Ik zou woorden kunnen vermenigvuldigen, maar misschien zou ik de kracht van de tekst er niet mee vergroten. Daarom smee ik u, die de Schriften als waar erkent en toch hun waarheid ontkent door onwedergeboren te blijven: kies, zus of zo! Wees toch consequent. *Hoe lang hinkt gij op twee gedachten?*

Zeg dat het Boek onwaar is, en dan weten we wat u bent en waar u staat, en waarschijnlijk zult u zelf beginnen te schrikken van uw positie! Zeg dat het Boek onwaar is, en dan zult u openlijk worden gerekend tot de leerlingen en slaven van de hel! En het kan zijn dat uw geweten dan begint

te werken. Maar o, als u niet bereid bent die kant te kiezen, als Baäl geen God is en u hem niet wilt dienen: als God dan God is, en dat is de enige andere conclusie, ga Hem dienen!

Ik breng u naar die vreselijke plaats waar de twee wegen samenkomen: rechts, links; naar de hemel, naar de hel; naar gerechtigheid, naar zonde; naar God, naar duivels! Daar staat u. Ik ben blij dat ik u daar heb doen stilstaan. Als het iets is dat overweging nodig heeft, overweeg het. Leg uw hand nu aan uw voorhoofd en overdenk deze zaak. En ik vertrouw erop dat de Geest van God door het woord dat wij tot u hebben gesproken op uw geweten en op uw hart zal werken, en dat u zult zeggen: „Voor God! Voor Christus! Voor heiligheid! Voor het eeuwige leven!”

Maar let wel, ik zou liever hebben dat u zei: „Voor de duivel. Voor de zonde. Voor de hel,” dan dat u niets zei; want als u niets zegt, zult u doorgaan en even zorgeloos en onverschillig blijven als altijd. Maar als u deze laatste keuze opzettelijk maakt, kan het zijn dat God dan uw geweten alarmeert en uw ziel beroert, zodat u uw gevaar ziet en naar Jezus kunt vluchten! Moge Hij u nu zegenen en uw hart leiden op de weg van de waarheid, en aan Zijn Naam zij de eer tot in eeuwigheid. Amen.

Preek nr. 492 · Gehouden te Newington, Londen, zondagmorgen 1 februari 1863, Metropolitan Tabernacle Pulpit deel 9.

Oorspronkelijke titel: "Nominal Christians—real Infidels". Bron: Spurgeon's Sermons, spurgeon.org.

